

păratu. Țr' cei mișei și lingușitori, strigau în gura mare: să trăiască Domițian, învingătorulu Daciloru! In curându voința Romaniloru se împlini; căci Domițian peri, după ce domnișă abie 15 ani, lăsându o mare rușine asupra Romaniloru.

29. Tigrulu. Dintre tôte animalele sângerose, tigrulu este celu mai cruđu. Pe când leulu, omără numai atunci, cându-i este fôme séu e supăratu de cine-va, tigrulu din contra, omără neconținutu: și când e sătulu, ca și când e flămându. Acesta, o face numai pentru plăcerea, de a nu mai vedè pe fația pământulu și altă ființă trăindu. Vai! suntu și ómeni cu animă rea, ca a tigrulu! Aceștia, se numescu invidioși. Ei se 'n-furie, când vèdu pe alții avuți din munca loru, și se silescu din tôte puterile, pentru a li pune pedică și a-i ruina. Ferocitatea tigrulu e așa de mare, în câtu une-ori își omără chiaru puii sei. Tigrulu trăesce, ca și Leulu, în țerele călduróse ale Asiei și Africei. Elu este de mărimea Leulu. Pelea lui, nu e galbănă ca a leulu; ci vênêță, și cu nisce vergi séu vèrci în curmedišu, de colóre albă și négră, întocmai ca unu motanu de cei vineți.

Furia tigrulu, se vede totu-de-a-una în ochii sei cei roși ca foculu și dinții sei, din cari scrișnesce neconținutu. Țr' când vede vr'o fi-ință, se înfurie și mai tare; se aruncă asupra-i cu o iuțelă fôrte mare și o rape în bucăți. Atunci, dacă e sătulu, îi sugè numai sângele și bucățile remase, le ascunde; Țr' dacă e flămându, le mănâncă. Câte o dată, întâmplându-se ca să trecă mai mulți ómeni călèri pe drumu, tigrulu se repede din tufe ca o săgétă de fulgeru, și apucându pe unulu de pe calu, se 'ntórce înapoi fără să-lu pótă vedè cine-va. Tigrulu nu pôte trăi în societate cu altulu nici atâta, pe câtu pôte lupulu, când umblă după pradă; căci când se întâlnescu doi tigri, se mănâncă unulu pe altulu. Dintre animalele sângeróse, numai leulu pôte birui pe tigru. Tigrulu, din cauza ferocității sele, nu pôte fi învêțatu la nimică.

30. Traian. O bucurie mare simțiră toți Romanii, când se auđi că a muritu tiranulu Domițian. Dar' bucuria loru fu îndoitu de mare, când auđiră încă, că în locul lui s'a făcutu împèratu bravulu Traian. Toți jucau de bucurie și mulțumiau lui Dumneđu, că i-a scapatu de unu réu, și li-a datu unu împèratu cu animă bună și curagiosu în res-bóie. Traian era născutu în Ispania, dintr'o veche familie italiană. Elu avea unu corpu frumosu, minte ageră, vorbe blânde și iubia faptele bune. Traian de tènèru s'a făcutu militaru și s'a bătutu cu curagiu în contra tuturilor popóreloru, ce veniau cu armele asupra Romaniloru. Pentru